

Med disse bemærkninger blev resolutionen enstemmigt vedtaget.

Den 12. december vedtog generalforsamlingen resolutionerne om studier vedrørende multilateral fødevarerhjælp som resolution 2300 og 2301 og med samme afstemningsresultat som i udvalget. Frankrig, Belgien og Italien afgav stemmeforklaring med samme indhold som i 2. udvalg.

3. Vedrørende verdensfødevarerprogrammet vedtog udvalget — med de ovenfor omtalte forbehold vedrørende målet på \$ 200 millioner — enstemmigt den af ECOSOC i resolution 1255 (XLIII) anbefalede tekst, i hvilken der sættes et mål på \$ 200 millioner for 1969 og 1970 samt anmodes om afholdelse af en bidragskonference i begyndelsen af 1968 og en ny i begyndelsen af 1970, gældende perioden 1971 og 1972. Endvidere anmodes de regeringer, hvis fulde bidrag for perioden 1966-68 ikke måtte være anvendt, om at overføre det resterende beløb til årene 1969 og 1970.

Den 8. december vedtog generalforsamlingen enstemmigt resolutionen om verdensfødevarerprogrammet (res. 2290).

2. udvalgs beretning: A/6943.

Udvikling af naturrigdomme.

(Dagsordenens punkt 43).

Under dette dagsordenspunkt redegjorde vicegeneralsekretær de Seynes den 4. december 1967 i 2. udvalg for den betydning udnyttelsen af naturrigdomme kunne have for u-lande som en hurtig vej til økonomisk udvikling. Dette havde fået generalsekretæren til at foreslå et fem-års undersøgelsesprogram for naturrigdomme. De Seynes omtalte videre FN's planer om at ajourføre registreringer af eksisterende naturrigdomme, og de økonomiske vanskeligheder, der var forbundet hermed. Den rådgivende komité for administrative og budgetmæssige spørgsmål havde anbefalet, at \$ 120.000 blev sat til side til det forberedende arbejde, medens det over for ECOSOC var blevet oplyst, at disse omkostninger ville beløbe sig til \$ 146.000. Der var nedsat en ad hoc-komité af medlemslande til at tage sig af forberedelserne, herunder finansieringsspørgsmålet.

Under hensyn til at de finansielle spørgs-

mål var under overvejelse i 5. udvalg, og ad hoc-komiteen først ville kunne aflægge rapport til ECOSOC efter, at 2. udvalg havde afsluttet sit arbejde, blev det enstemmigt besluttet at tage generalsekretærens rapport vedrørende undersøgelsesprogrammet til efterretning, tillige med vicegeneralsekretærens redegørelse.

Plenarforsamlingen vedtog på sit møde den 12. december 1967 enstemmigt 2. udvalgs beslutning.

2. udvalgs beretning: A/6970.

FN's udviklingstår.

(Dagsordenens punkt 41).

2. udvalg behandlede ovennævnte spørgsmål på 8 møder i tiden 5.—8. december 1967.

I. Debatten.

Allerede inden behandlingen af dagsordenspunktet havde den nederlandske minister for udviklingshjælp, B. v. Udirk, i et indlæg den 20. oktober 1967 beskæftiget sig indgående med en række af de problemer, som FN's nuværende og kommende udviklingstår rejser og især koncentreret sig om indholdet af en udviklingspagt. Under debatten understregedes — som det var tilfældet på den 21. generalforsamling — fra *nederlandsk* side betydningen af udarbejdelsen af en sådan pagt, uden at dette dog fandt særlig genklang i udvalget. Således udtrykte *Storbritanniens* delegerede tvivl om nytten af på nuværende tidspunkt at forhandle om et sådant dokument, rummende principper som i mange tilfælde allerede var nedfældet i slutakten fra UNCTAD I. *Sveriges* delegerede fandt dog, at en pagt fortjente alvorlig overvejelse, men at generalforsamlingen ikke på indeværende tidspunkt burde træffe nogen beslutning. De af komiteen for udviklingsplanlægning foreslåede mål for andet udviklingstår burde udarbejdes meget nøje og være realistiske. Hovedmålet, at øge indkomsten pr. indbygger, var i sig selv et vigtigt skridt fremad og måtte kombineres med en befolkningspolitik. Generalforsamlingen burde på sin 23. samling tage stilling til proklamationen af 1970'erne som andet udviklingstår. Han udtrykte tilfredshed med verdensbankpræsidentens udtalelser på bankmødet i Stockholm om nedsættelse af